ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2802

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΓΛΩΣΣΗΣ — 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΤΟΜΟΣ ΔΡΧ. 15

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
21
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1933

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.42′ — Δύσις 5.37′
Ἱλαρίωνος ὁσίου τοῦ μεγάλου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 23.8, ἐλαχ. 14.9. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: ἔως ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762,6.

ΜΙΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΙΕΤΙΑ

Πρὸ δύο ἀκριβῶς ἐτῶν — τὴν 21ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1031 — ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλόνησος τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου Κύπρος ὑφίστατο μίαν αἱματηρὰν δοκιμασίαν. Ὁ λαός της—λαὸς Ἑλληνικός, ἐλεύθερος τὸ φρόνημα, λαὸς πολιτισμένος, ἐργατικὸς καὶ νομιμόφρων —ἀπαυδήσας ἀπὸ τὴν ἐπὶ δεκαετηρίδας ἀναμονὴν τῆς πληρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ του πόθου, προέβη εἰς μίαν ἐμπράγματον, αὐθόρμητον δὲ ἐκδήλωσιν τῆς ἀδημονίας του: ἐπυρπόλησε τὸ κυβερνεῖον τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου του καὶ μερικὰ κρατικὰ κτίρια ἐπαρχιακῶν κέντρων, ἐκδηλῶν τοιουτοτρόπως, ἐναντίον τῶν ἀψύχων τούτων συμβόλων μιᾶς ξενικῆς κατοχῆς τὴν ψυχικήν του ἐξέγερσιν, διότι ἔβλεπεν ἑαυτὸν στερούμενον τοῦ δικαιώματος ὅλων τῶν πολιτισμένων ἐλευθέρων λαῶν ὅπως διαθέτουν τὰ καθ' ἑαυτούς.

Ὁ Κυπριακὸς λαὸς δὲν ἐσκέφθη νὰ θέσῃ ἑαυτὸν ἀντιμέτωπον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Ἀπ' ἐναντίας, αἱ φιλελεύθεραι Βρεταννικαὶ παραδόσεις, μία μακρὰ Βρεταννικὴ ἱστορία πλήρης χειρονομιῶν γενναιόφρονος ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου, ἀκόμη καὶ τὸ προηγούμενον τῆς ἐκ μέρους τῆς ἄλλοτε κυριάρχου τοῦ Ἰονίου Κράτους ἀποδοχῆς τῆς ἐκφρασθείσης θελήσεως τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ ὅπως ἀποτελέσῃ ἓν ἐθνικὸν σύνολον μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἐθάρρυναν τὸν λαὸν τῆς Κύπρου εἰς μίαν ζωηρὰν ἐκδήλωσιν τῆς ἰδικῆς του εὐσταθεστάτης καὶ ἀκλονήτου θελήσεως διὰ τὴν ἐθνικήν του ἀποκατάστασιν. Καὶ αὐτὴν τὴν θέλησίν του οὐδέποτε ἀπεσώπησεν ἐνώπιον τῆς κατεχούσης τὴν νῆσον του μεγάλης Δυνάμεως. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἀκόμη, καθ' ἣν διαρκοῦντος τοῦ Ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου ἡ Ἀγγλία κατέλαβε τὴν νῆσον, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχηγὸς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας της, ἐχαιρέτισε τὸν Βρεταννὸν ἀντιπρόσωπον, ὡς προάγγελον τῆς τελικῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου. Καὶ ἐπὶ πέντε καὶ πλέον συναπτὰς δεκαετηρίδας ὁ Κυπριακὸς λαὸς οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐκδηλῶν τὸν ἀμετάτρεπτον πόθον του, τὴν νομιμότητα τοῦ ὁποίου ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀναγνωρίσει πανηγυρικῶς ὅταν, διαρκοῦντος τοῦ παγκοσμίου πολέμου, προσέφερε τὴν Μεγαλόνησον εἰς τὴν Ἑλλάδα — ἀδιάφορον ὑπὸ τίνας ὅρους.

Εἶχεν, ὅμως, ἡ Κύπρος τὸ ἀτύχημα νὰ κυβερνᾶται πρὸ διετίας ἀπὸ ἄνδρα ἥσσονα τῆς Βρεταννικῆς του καταγωγῆς, ἀπὸ κυβερνήτην, τοῦ ὁποίου ἡ ἄστοργος καὶ ἄστοχος διακυβέρνησις εἶχεν ἀκριβῶς παροξύνει τὴν λαϊκὴν ἀδημονίαν.

Καὶ ὁ κυβερνήτης ἐκεῖνος, ἀπολέσας τὴν ψυχραιμίαν του καὶ λησμονήσας παλαιοτάτας Βρεταννικὰς παραδόσεις, ἐχρησιμοποίησε κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τὴν βίαν τῶν ὅπλων, καθήμαξε τὴν νῆσον, ἐβιαιοπράγησεν ἐναντίον ἱεραρχῶν, ἐφυλάκισεν ἑκατοντάδας πολιτῶν, ἀπήλασε προκρίτους, κατέσχε περιουσίας, ἐξεδικήθη ἕνα ἐλεύθερον λαὸν διὰ τὴν ἰδικήν του μικρόψυχον ταραχήν. Καὶ ἡ ἀποικιακὴ ἀρχή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξηρτήθη μία νῆσος Ἑλληνική, πᾶν ἄλλο ἢ ἴση τὴν ὑπόστασιν πρὸς τὰς ἐξωτικὰς ἀποικίας τῆς θαλασσοκρατείρας, διὰ νὰ στηρίξῃ τὸ γόητρον τοῦ ἐκπροσώπου της, ἐκύρωσε τὰς πράξεις του...

Διετία συμπληροῦται σήμερον ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐξερράγησαν τὰ αἱματηρὰ ἐκεῖνα γεγονότα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νῆσον, τὰ ὁποῖα τόσον βαθέως ἀπήχησαν εἰς κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν. Καὶ μετὰ μίαν ὁλόκληρον διετίαν ἡ Κύπρος διατελεῖ ἀκόμη ὑπὸ καθεστὼς πρωτοφανοῦς σκληρότητος, ἀδίκου σκληρότητος. Εἶχε πρὸ διετίας ἕνα σύνταγμα, μίαν νομοθετικὴν ἀντιπροσωπείαν, εἶχεν ἐξησφαλισμένας διὰ νόμου τὰς στοιχειώδεις ἐκείνας ἐλευθερίας, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε νοητὴ ἡ διαβίωσις ἑνὸς πολιτισμένου λαοῦ. Ὅλα ταῦτα κατηργήθησαν ὅταν ὁ κακῆς ἀναμνήσεως κυβερνήτης πρὸ διετίας ἐπέβαλε τὸν στρατιωτικὸν νόμον. Καὶ ἡ κατάργησίς των διαρκεῖ σήμερον, ἔπειτα ἀπὸ μίαν ὁλόκληρον διετίαν. Ὅλαι αἱ ἐξουσίαι ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς χεῖρας τοῦ Βρεταννοῦ κυβερνήτου. Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Νήσου, ἡ γεραρὰ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν ἵδρυσεν ὁ πρωτόκλητος ἀπόστολος, παραμένει κολοβωμένη, μὲ ἐξορίστους τοὺς ἱεράρχας της. Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὑπεβλήθη εἰς ταπεινωτικοὺς περιορισμοὺς μετὰ 52 ἔτη αὐτοδιοικήσεως. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὑπεβιβάσθη εἰς τάξιν ἡμιαχρίου λαοῦ ἀποικιακοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀνάγκη νὰ κυβερνᾶται μὲ τὸ μαστίγιον. Καὶ, ἐπὶ τούτοις, ἡ κυρίαρχος Δύναμις δὲν παρέχει εἰς τὴν νῆσον τὰ στοιχειώδη ἐκεῖνα ἀγαθά, τῶν ὁποίων δικαιοῦται κάθε πολιτισμένος λαός, καὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ περιοίκων στερεῖται.

Εἰς αὐτὰς τὰς θλιβερὰς σκέψεις κινεῖ ἡ σημερινὴ ἀναπόλησις τῶν πρὸ διετίας γεγονότων καὶ ἡ ἐπισκόπησις τῆς σημερινῆς τῆς Κύπρου καταστάσεως. Καὶ σκέπτεται κανεὶς μετὰ βαθείας συγκινήσεως τὸ πρὸ διετίας χυθὲν αἷμα, τὰς διώξεις ποὺ αἱ συνέπειαί των ἐξακολουθοῦν, τὰς παντοίας πιέσεις ποὺ δὲν ἠρθησαν, τὴν κατάργησιν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ποὺ συνεχίζεται καὶ διερωτᾶται πόσον εἶνε δυνατὸν ν' ἀνθέξῃ ἀκόμη εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τούτων αὐτὴ ἡ ἰδία ἡ Βρεταννικὴ συνείδησις, ἡ χαλυβδωμένη μὲ τὰς μᾶλλον γενναιόφρονας παραδόσεις.

Ἐὰν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν οἱ δυσφοροῦντες διὰ τὴν ἀκαταγώνιστον εὐστάθειαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ — καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ — εἰς τὴν πίστιν ἐπὶ μίαν τελικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου, μίαν πίστιν ποὺ δὲν εἶνε συνυφασμένη μὲ καμμίαν ἀπολύτως ἐχθρότητα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ποὺ ἀπορρέει, ἀντιθέτως, ἀπὸ τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησιν πρὸς τὸν Βρεταννικὸν χαρακτῆρα, αὐτοὶ ἂς αἰτιῶνται τὴν Βρεταννικὴν γενναιοφροσύνην, τὴν Βρεταννικὴν παράδοσιν, τὸ Βρεταννικὸν παράδειγμα. Διότι ὅλ' αὐτὰ ἀπαγορεύουν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι ἡ Ἀγγλία σέβεται σήμερον ὀλιγώτερον τὸ δικαίωμα τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἐπὶ τῶν τυχῶν των παρ' ὅσον τὸ ἐσεβάσθη πρὸ ἑβδομῆντα ἐτῶν ὅταν παρέδιδεν ἐπισήμως εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἑπτάνησον.

Εἰς τὴν Κέρκυραν σήμερον, εἰς τὸ παλαιὸν ἀνάκτορον τοῦ Βρεταννικοῦ Τάγματος τῶν Ἁγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, ὁ Βρεταννὸς στόλαρχος τῆς Μεσογείου μετ' ἄλλων Βρεταννῶν ἐπισήμων ἀποθέτει κειμήλια ἱππότων τοῦ Τάγματος τούτου παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Τάγματος, ποὺ ὑπῆρξεν ἔπειτα ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι ἀπεδόθησαν, δονεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ζωντανὴ ἡ ἀνάμνησις τῆς ὡραίας ἐκείνης Βρεταννικῆς χειρονομίας. Πόσα δὲν λέγει ἡ σύμπτωσις αὐτή;

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Δύο ἀγῶνες

Ἕνας φίλος μου εἶχε τὴν ὑπομονὴν νὰ καταρτίσῃ μίαν πολὺ περίεργον στατιστικήν. Παρακολουθῶν καθημερινῶς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, κατέλεγεν εἰς τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Τὰς τελευταίας δύο ἑβδομάδας, αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς πρωτευούσης ἐδημοσίευσαν ἐν ὅλῳ ὀγδοήντα πέντε εἰκόνας τοῦ Ἕλληνος παλαιστοῦ Τζὶμ Λόντου, εἰκοσιδύο εἰκόνας τοῦ ἀντιπάλου του Ρώσσου Κοναρίανν, ἐννέα φωτογραφικὰ γκρουὶν τῆς οἰκογενείας τοῦ Τζὶμ, καὶ πέντε φωτογραφίας τοῦ μάνατζερ κ. Κόντου μετὰ τῆς κυρίας του. Ἐπὶ πλέον, κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ φίλου μου, ἐδημοσιεύθη ὕλη εἰς τὰς ἐφημερίδας, σχετικὴ μὲ τὸν Λόντον, ἡ ὁποία κατέλαβε ἑκατὸν ἑπτὰ ὁλοκλήρους στήλας τῶν διαφόρων φύλλων, ἀγγελίαι διαφημίζουσαι τὴν παρουσίαν τοῦ παλαιστοῦ εἰς θεατρικὰς παραστάσεις, ἐν τῷ συνόλῳ δέκα στηλῶν, καὶ μία ποιητικὴ ὠδὴ πρὸς τὸν παγκόσμιον πρωταθλητήν! Σημειωτέον ὅτι ὑπολείπονται ἀκόμη δύο σχεδὸν ἡμέραι μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ ἀγῶνος, μετὰ δὲ τὴν νίκην — ἐὰν ἡ τύχη εὐνοήσῃ τὸν Ἕλληνα ἀθλητὴν — θὰ χρειασθοῦν τούλάχιστον τρεῖς ἑβδομάδες διὰ νὰ ἐξαντλησθῇ τὸ δημόσιον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐξήγειρεν ὁ ρωμαλέος αὐτὸς συμπολίτης μας. Ὁ Τζὶμ Λόντος λοιπὸν εἶνε τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἡμέρας. Ὅπου σταθῇ κανεὶς, δὲν θὰ ἀκούσῃ νὰ γίνεται λόγος ἄλλος, παρὰ μόνον διὰ τὴν αὐριανὴν πάλην τοῦ Σταδίου. Εἰς τὰ καφενεῖα τῆς πόλεως, ὁ βαρὺ γλυκὸς πίνεται μὲ ζωηρὰς συζητήσεις διὰ τὴν πιθανὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγωνίσματος, εἰς τοὺς δρόμους, οἱ φίλοι συναντῶνται, διερωτώμενοι περὶ τῆς πάλης, εἰς τὰς συναναστροφάς, κάθε ἄλλο θέμα ὁμιλίας ἐγκατελείφθη, καὶ ὅλοι κάμνουν προβλέψεις περὶ τῆς νίκης, εἰς τὰ σπίτια τέλος ὁ οἰκοδεσπότης διατελεῖ εἰς τρομερὰς ἀνησυχίας διὰ νὰ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος:

— Τί ἰδέα ἔχεις Πηνελόπη; Θὰ νικήσῃ ὁ Λόντος;

— Ἀφοῦ τὸ βεβαιώνει καὶ ὁ ἴδιος;

— Μὰ τὸ ἴδιο βεβαιώνει καὶ ὁ ἀντίπαλός του Κοριάνν, ποὺ ἦρθε χθές.

— Καλέ, τὸν παληοκοζάκο τώρα θὰ λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας; Ὁ Λόντος τὴν ἔχει σίγουρη τὴ νίκη!

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ!

Καὶ ἐπακολουθεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς εὐχῆς. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ! Ὅλοι αὐτὸ εὐχονται ὁλοψύχως, ἔχω δὲ τὴν γνώμην ὅτι καὶ πολλοὶ συμπολῖται μου θὰ κάμνουν δεήσεις εἰς ἐξωκκλήσια πρὸς εὐόδοσιν τοῦ ἀγῶνος. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ τραῖνα μεταφέρουν κατὰ ἑκατοντάδας τοὺς θεατὰς τοῦ ἀγωνίσματος ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας. Τὸ Ἄργος εὑρίσκεται ὁλόκληρον αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ Κόρινθος ἀπέστειλε πολυπληθεῖς ἀντιπροσώπους της, αἱ Πάτραι, αἱ Καλάμαι, ἡ Λάρισα, ἡ Λαμία, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Καβάλλα, ἀνέθεσαν εἰς ἀνθρώπους ἐνταῦθα νὰ μεταβιβάσουν ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεγράφου τὴν ἔκβασιν τοῦ αὐριανοῦ ἀγῶνος. Ἐὰν εἰπῇ κανεὶς ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν ἡ Ἑλλὰς σύμπασα θὰ ἔχῃ συγκεντρωμένην τὴν σκέψιν της εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Στάδιον, δὲν θὰ εἰπῇ καμμίαν ὑπερβολήν! Ἐρώτησα ἕνα γείτονά μου εἰς τὸ καφενεῖον:

— Θὰ πᾶς αὔριο στὸν ἀγῶνα τοῦ Τζίμ;

— Θέλω πολὺ νὰ πάω. Ἀλλὰ δὲν ἀντέχω, ἀδελφέ μου.

— Εἶσαι εὐαίσθητος μήπως, καὶ σὲ πειράζουν ἡ συνηθισμένες ἀγριότητες ἑνὸς τέτοιου ἀγωνίσματος;

— Ὄχι! Ἀλλὰ τρέμω μήπως τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε δυσμενὲς γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Θὰ μοῦ ἦταν ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἰδῶ τὸν Κοζάκον νὰ νικᾷ. Θάπεφτα ξερὸς ἀμέσως χάμω. Γι' αὐτὸ καὶ στὸ γυιό μου, ποὺ θὰ πάῃ, ἔδωσα παραγγελία, ἐὰν τὰ πράγματα καταλήξουν ἄσχημα, νὰ μοῦ ἀναγγείλῃ τὸ ἀποτέλεσμα μὲ τρόπον. Τοῦ εἶπα, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, νὰχῃ μαζί του καὶ ἕνα μπουκαλάκι μὲ αἰθέρα! Ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ χρειασθοῦν τέτοια μασκαραλίκια. Ὁ Λόντος θὰ νικήσῃ ἀσφαλῶς. Τί λὲς καὶ τοῦ λόγου σου;

Δὲν τοῦ ἔδωσα ἀπάντησιν ἀλλ' ἐπανέλαβα τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος μου:

— Μά, τί διαβάζεις, χριστιανέ μου, αὐτοῦ καὶ δὲ μοῦ ἀπαντᾶς; μοῦ εἶπε κάπως δυσαρεστημένος διὰ τὴν συμπεριφοράν μου.

— Ἡ ἐφημερὶς ἐδῶ ἔχει μίαν εἴδησιν ποὺ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον μου.

— Καὶ τί λέει αὐτὴ ἡ εἴδησις;

— Λέει ὅτι στὰς εἴκοσι Ὀκτωβρίου ἡ Βασιλικὴ Ἀκαδημία τῆς Στοκχόλμης ἀπεφάσισε νὰ ἀπονείμῃ τὸ βραβεῖον Νοιπὲλ τῆς λογοτεχνίας.

— Καὶ τί πάει νὰ πῇ αὐτό;

— Τὸ βραβεῖον αὐτὸ δίνεται κάθε χρόνο στὸ μεγαλύτερο λογοτέχνη τοῦ κόσμου, καὶ εἶνε ἐννέα χιλιάδες λίρες, δηλαδὴ ἀπάνω-κάτω πέντε ἑκατομμύρια Ἑλληνικὲς δραχμές. Ὁποιος νικήσῃ στὸν ἀγῶνα αὐτόν, θὰ τσεπώσῃ πέντε στρογγυλὰ ἑκατομμύρια καὶ συγχρόνως θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς μεγάλος λογοτέχνης.

— Καὶ τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς τοὺς Ρωμηοὺς αὐτό;

— Μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι οἱ ἀντίπαλοι εἶνε δυὸ, ἕνας Φινλανδός, ὁ μυθιστοριογράφος Σιλαντπά, καὶ ἕνας Ἕλλην, ὁ ποιητὴς Κωστῆς Παλαμᾶς.

— Καλὸ θὰ εἶνε πάντα νὰ πάρῃ τὸ βραβεῖο ὁ δικός μας. Ἅμα μάθῃς τὸ ἀποτέλεσμα, πληροφόρησε, σὲ παρακαλῶ, καὶ μένα.

— Ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε δυσμενὲς γιὰ τὴν Ἑλλάδα, νὰ φέρω μαζί μου καὶ κανένα μπουκαλάκι μὲ αἰθέρα;

— Δὲ χρειάζεται, ἀδερφέ μου, αἰθέρας γιὰ τέτοια μικροζητήματα!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ ἐπιστήμη δι' ὅλα

Ἕνα μηχάνημα ποὺ καταγράφει τὰ... αἰσθήματα

Τὸ κῦμα τῶν ἐφευρέσεων ὀγκοῦται καθημερινῶς. Ἡ μηχανικὴ πρόοδος τείνει νὰ μεταβάλῃ ἀρδην τὸν παλαιὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ περάσῃ ἡμέρα, χωρὶς νὰ διαβάσῃ κανεὶς εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἕνα ἐκπληκτικὸν νέον, σχετικὸν μὲ μίαν νέαν ἀνακάλυψιν, μὲ μίαν νέαν ἐφεύρεσιν. Ἡ πνευματικὴ ἀνησυχία τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, ἐνισχυομένη ἀπὸ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, ἐπιχειρεῖ τολμήματα καὶ κατορθώνει πράγματα, ποὺ οἱ ἄνθρωποι τοῦ περασμένου αἰῶνος οὔτε κἂν νὰ τὰ διανοηθοῦν θὰ ἠμποροῦσαν. Μερικοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι μὲ τὴν τηλεόρασιν θὰ ἐσταματοῦσε τὸ κῦμα τῶν ἐφευρέσεων, ἢ μᾶλλον ἡ πνευματικὴ ἀνησυχία τῶν συγχρόνων θὰ ἔκαμνε κάποιαν, ἔστω καὶ στιγμιαίαν, στάσιν. Διότι, ἐπὶ τέλους, καθώς, πολὺ ὀρθά, διερωτᾶται καὶ ὁ μεγαλύτερος τῶν συγχρόνων ἐφευρετῶν, ὁ Μαρκόνι, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀναμφισβήτητοι ἐπιτυχίαι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς πρόκειται τάχα νὰ καταστήσουν τὸν ἄνθρωπον εὐτυχέστερον; Ἀσφαλῶς ὄχι, δοθέντος ὅτι αἱ περισσότεραι ἐφευρέσεις ἐρμηνεύονται, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, εἰς μηχανὰς τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς καταστροφῆς, ποὺ κάθισταν ἀναγκαίας ἡ δυσπιστία ὅλου τοῦ κόσμου πρὸς τὴν εἰρήνην τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ καὶ τὰς χημικὰς καὶ πολεμικὰς ἐφευρέσεις ἐὰν δὲν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του, καὶ πάλιν δὲν ἠμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι αἱ ἄλλαι, αἱ δῆθεν εἰρηνικαὶ καὶ ἀκίνδυνοι ἐφευρέσεις, ἐξυπηρετοῦν πράγματι κάποιον σκοπὸν πρακτικόν. Ἀλλοίμονον! Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, οἱ ἐφευρέται δὲν θὰ παύσουν νὰ δηλητηριάζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ νὰ τὴν κατακλύζουν μὲ ἕνα σωρὸ νέα ἀντικείμενα,

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Αὐστρίαν

Ἡ σημερινὴ Βιέννη

Τοῦ γραμματέως τῆς διεθνοῦς ἐργατικῆς συνομοσπονδίας Ἄγγλου κ. Οὐῶλτερ Σάϊτριν

Ἡ Βιέννη δὲν εἶνε πλέον ἡ εὔθυμος πόλις τοῦ γέλιου καὶ τοῦ τραγουδιοῦ ἀπὸ ὅπου περνᾷ ὁ αἰώνιος γαλανὸς, κατὰ τὴν παράδοσιν, Δούναβις. Διανύει σήμερον περίοδον κρίσεως καὶ ἀγωνίας.

Ἡ ἐν τῇ Ἀρχῇ κυβέρνησίς της δὲν ἀπορρέει ἀπὸ τὸν λαόν. Τὸ Αὐστριακὸν κοινοβούλιον ἐκλείσθη καὶ ἔχει νὰ συνέλθῃ ἀπὸ μηνῶν. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία κυβερνᾷ διὰ διαταγμάτων.

Πῶς ἐδημιουργήθη ἡ κατάστασις αὐτή; Ἀπὸ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀρρυθμίαν. Αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ ἔγιναν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1930 καὶ δὲν ἀνέδειξαν κανένα κόμμα μὲ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐναντι τῶν ἀντιπάλων του. Κατὰ συνέπειαν, ἐπεβάλλετο ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ. Οἱ Χριστιανοσοσιαλισταὶ κατόπιν συνδυασμοῦ μὲ τὸ κόμμα τοῦ Κέντρου καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῶν Χαϊμβέρεν ἐξησφάλισαν κάπως μίαν πλειοψηφίαν, ἀλλ' αὕτη ἦτο τόσον μικρὰ ὥστε ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως ἦτο πάντοτε ἐπισφαλής.

Οἱ Αὐστριακοὶ σιδηροδρομοι ἀνῆκαν εἰς τὸ κράτος. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἠθέλησε νὰ διαρρυθμίσῃ ἐπὶ νέων βάσεων τὰ των μισοσκελεγίων. Οἱ σιδηροδρομοὶ ἐξηγέρθησαν συνεπεια τουτου, ἐφρουρεῖτο ἀπεργίαν καὶ ἡ κυβερνησις τότε ἐθεώρησε καλὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ περικόψῃ μὲν τοὺς μισθοὺς, νὰ παύσῃ δὲ πολλοὺς ἀπεργούς. Τὸ ζήτημα ἤχθη εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἀλλ' ἐκεῖ ἡ κυβέρνησις κατείδεν ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἀναγκαίαν πλειοψηφίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀποφάσεις της. Ἐπηκολούθησε μία περίοδος συνεχοὺς ἐρεθισμοῦ τῶν πνευμάτων, εἰς τὸ κοινοβούλιον κυρίως, ὅπου ἤλλαξαν τρεῖς πρόεδροι ἀλληλοδιαδόχως. Τοῦτου ἐπωφελήθη ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ κηρύξῃ τὸ κοινοβούλιον ὡς μὴ ὑπάρχον. Ἐρωτᾶται, διατί, μετὰ ταῦτα, ἡ κυβέρνησις δὲν προσέφυγεν εἰς ἐκλογάς; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εὔκολος. Διότι κατενόησεν ὅτι θὰ ἡττᾶτο.

Εἰς τὴν διπλανὴν Γερμανίαν ὁ Χίτλερ προεκήρυσσε τὴν ἵδρυσιν μιᾶς νέας Γερμανίας, πλήρους αὐτοπεποιθήσεως καὶ ἀλκῆς. Ἡ ἰδία ἐντατικὴ προπαγάνδα ποὺ εἶχεν ὑπνωτίσει τὸν Γερμανικὸν λαὸν ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν διὰ νὰ ἐξωθήσῃ τοὺς Αὐστριακοὺς πρὸς τὴν μεγάλην των ἀδελφὴν, τὴν Γερμανίαν. Μία Αὐστρία συνεργαζομένη ἐν πλήρει συμπνοίᾳ μὲ τὴν Γερμανίαν θὰ ἦτο εἰς θέσιν ν' ἀφαιρέσῃ πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακίαν τὰς βιομηχανικὰς της περιφερείας, τὰς ὁποίας εἶχε ζωογονήσει ἡ παλαιὰ Αὐστρία ἡ προπολεμική. Πλὴν τούτου, καὶ ἡ Οὐγγαρία θὰ κατενόει τὴν πραγματικὴν της συγγένειαν πρὸς τὸ Αὐστρογερμανικὸν κράτος καὶ οὕτω θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν Γερμανοφώνων λαῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ ἑνιαῖον πλέον μέτωπον θὰ εἶχαν ἀφεξῆς νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τῶν ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα ἡ Ἰταλία ἀφήρεσεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν.

Ἴσως φανῇ παράδοξον ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Αὐστριακῶν ἐμαγνητίσθη ἀπὸ ἕνα τόσον φανταστῶδες σχέδιον. Ἀλλά, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶνε γεγονὸς ὅτι οἱ Χριστιανοσοσιαλισταὶ κατενόησαν ὅτι ἂν αἱ ἐκλογαὶ ἐγίνοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, αὐτοὶ μὲν θὰ ἔχαναν τὸ ἥμισυ τῶν ἐδρῶν των, θὰ τὰς ἐκέρδιζον δὲ οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταί.

Δι' αὐτὸ ἡ ἐπὶ τοῦ Χριστιανοσοσιαλιστικοῦ κόμματος στηριζομένη κυβέρνησις προσέφυγεν εἰς ἕνα ἔκτακτον νόμον, ψηφισθέντα κατὰ τὸν πόλεμον, ἐξέδωκε διατάγματα ἐπὶ διαταγμάτων, ἐφήρμοσε τὴν λογοκρισίαν καὶ βαθμηδὸν κατήργησε τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἡ Δ'ημαρχία τῆς Βιέννης, ἡ ἀκρόπολις τῶν Αὐστριακῶν σοσιαλιστῶν, ἠπειλήθη ἐπανειλημμένως, παρ' ὅλον τὸ θαυμαστὸν πράγματι δημοτικὸν ἔργον ποὺ εἶχαν ἐπιτελέσει οἱ δημοτικοὶ ἄρχοντες τῆς Αὐστριακῆς πρωτευούσης. Ἡσκήθη πᾶσα πίεσις διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν τῶν σοσιαλιστῶν ἀπὸ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὀχυρόν των.

Εἰς τὸ μεταξὺ, ἱδρύθη τὸ λεγόμενον «πατριωτικὸν μέτωπον», τὸ ὁποῖον μετέρχεται ὅλα τὰ μέσα πιέσεως διὰ νὰ συμπεριλάβῃ εἰς ἑαυτὸ — διὰ τῆς βίας — ὅλας σχεδὸν τὰς ἐργαζομένας τάξεις, καὶ ἰδίᾳ τὰς μεγάλας ἐργατικὰς ὀργανώσεις.

Ἀλλ' ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Οἱ σοσιαλισταὶ καὶ αἱ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις δὲν θὰ παραμείνουν ἀποθεῖς θεσταὶ μέχρι τέλους. Ἔχουν ἄλλως τε τὸ παράδειγμα τῶν ὁμοφρόνων των εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ, φυσικά, δὲν θὰ θελήσουν ἀδιαμαρτυρήτως νὰ ὑποστοῦν τὴν ἰδίαν τύχην μὲ τοὺς Γερμανοὺς σοσιαλιστὰς καὶ ἐργάτας. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ θέσις τῶν Αὐστριακῶν σοσιαλιστῶν εἶνε δύσκολος: Πέραν τῶν συ

Θεάματα

(Ἀναγγελιοφόροι καὶ ἐπιστολαί)

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ὁ ἀχρεῖος γεωργός».
ΑΛΚΗΣΤΗΣ. «Βάγγος».
ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ. «Λιμάνι Ἀνώμοτον».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀναγνώριση».
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ. «Ἡ Ἀγάπη μας».
ΡΟΥΛΙΤΑ. «Ἡ Ἀθανασία».
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ἔρως, «Μελιό-Μελιό».
ΠΑΝΤΑΝΑΣσ. «Ἔρως πρῶτα».

Λιανοπωλητ.ρια)

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἐλπιζόμενα κοιλιά ἤλθες».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Μιᾶς γυναίκας περιφέρεια».
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν Ἀγγέλων».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν Ἀγγέλων».
ΕΛΛΑΣ. «Μεστωμένα μεσοκαλόκαιρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἔλεος κέρδος κι ἀγάπη».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀγγέλων».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἡ κόρη μὲ τὰ ἀμφορεύς».
ΠΟΔΙΑΝΑΡΑ. «Ἡ κόρη μὲ τὰ ἀμφορεύς».

Ἠπειρώτες καὶ Ἠπειρωτισσαί

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Λιν. «Μεγάλη σπυγάρι».
Ἔστερ. «Ἔλληνα γιὰ Κόρρινο».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἀκολουθεῖ τὸν Θανάσσ».
ΣΠΛΗΝΤΙΔ. «Ἐλληνικά».
ΜΑΝΗ. Λίν.γκ. «Ἀκολουθεῖ τὸν Θανάσσ».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 7.20 μ. μ. Κλασικαὶ μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσική. 10.15 μ.μ. Ἔργα Σπόν. 11.25 μ. μ. Χορωδία.

ΒΟΛΓΗΤΗΣΟΝ (451 μ.). 5 μ.μ. Τραγούδια. 8.30 μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 9.30 μ.μ. Ὄπερα ἀπὸ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 4 μ.μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Πικάντη μουσική. Κωμ. Ὄπερα.

ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 5.35 μ.μ. Σύμφωνα μὲ τὸ ἀνατολικὸ ὡρολόγιο. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ. Ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ σκέτ.

ΒΟΥ. ΓΙΑΛ ΣΥΚΡΟΤΗΜΑ (Γενοῦα, Μιλάνο, Γ.ρινοῦν, Τορίνο, Φλωρεντία). 7.45-8 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ Ἔκ Τορίνου τὸ σκέτο «ΑΓΙΠΤΑ» καὶ ἀκολουθεῖ ὄπερα.

ΒΡΟΥΚΛΗΝ 61 (394 μ.). 8.20 μ. μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 11.30 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 355 μ.μ. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ τραγούδια. Ὀρχήστρα. Κλασικὴ μουσικὴ. 9.35 μ.μ. Ἀμερικανικὴ μουσικὴ. 10 μ.μ. «ΓΑΛΑΤΕΑ». Ὄπερα. 10.35 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν. 11.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν.

ΒΟΥ. ΓΙΑΛ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Γενοῦα, Μιλάνο, Γ.ρινοῦν, Τορίνο, Φλωρεντία). 7.45-8 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ Ἔκ Τορίνου τὸ σκέτο «ΑΓΙΠΤΑ» καὶ ἀκολουθεῖ ὄπερα.

ΒΕΡΝΤΑΝΤΟΝ (1500 μ.). 8.20 μ. μ. Τραγούδια. 9 μ.μ. Ὄπερετ. 11.15 μ. μ. Δίσκοι.

ΒΟΤΚΟΥΤΣΕΤΣ (394 μ.). 8.20 μ. μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 11.30 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 355 μ.μ. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ τραγούδια. Ὀρχήστρα. Κλασικὴ μουσικὴ. 9.35 μ.μ. Ἀμερικανικὴ μουσικὴ. 10 μ.μ. «ΓΑΛΑΤΕΑ». Ὄπερα. 10.35 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν. 11.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 5 μ.μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Ὀπερέττες. 11.15 μ. μ. Δίσκοι.

ΒΟΤΚΟΥΤΣΕΤΣ (394 μ.). 8.20 μ. μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 11.30 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 355 μ.μ. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ τραγούδια. Ὀρχήστρα. Κλασικὴ μουσικὴ. 9.35 μ.μ. Ἀμερικανικὴ μουσικὴ. 10 μ.μ. «ΓΑΛΑΤΕΑ». Ὄπερα. 10.35 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν. 11.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν.

ΒΡΟΥΚΛΗΝ 61 (394 μ.). 8.20 μ. μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 11.30 μ.μ. Ἔργα Ἀμπόν. 355 μ.μ. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ τραγούδια. Ὀρχήστρα. Κλασικὴ μουσικὴ. 9.35 μ.μ. Ἀμερικανικὴ μουσικὴ. 10 μ.μ. «ΓΑΛΑΤΕΑ». Ὄπερα. 10.35 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν. 11.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Σοπέν.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Δαυὶδ Γκόλντερ

Εἰρήνης Νεμιρόφσκυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Σύπασας. Ὁ Μάρκος γνωρίζει, ὅσο κι ἐκείνος, πὼς τὸ βλέμμα μου γίνει κρύφα κεφάλαιο στὴν Ἀμερική, γιὰ τὴν «Γκόλμαρ» τὴ δούλεια αὐτὴ τοῦ τοῦς ἔκανε ἑδῶ κι τόσα χρόνια, σὰν ἀλισέδ. Δὲ κατέγραμε, μὰ εἶπε ὅμως τὸ ποτὸ. Ὁ Μάρκος ξακολούθησε :

— Δαυιδ, εἶν' ἀκομα κεφῆς. Κοιτέρτε ἐκεῖ, πίστεψέ μ... θὰ ἐνεργήσομε μαζὶ στὰ Σοβιέτ. Θέλεις; Ἡ δουλειά εἶν' ὁλοφάνερη. Γιὰ τὶς προμήθειες γιὰ τὰ κεφῆς, σὲ ὁλα μοιρασιά, ἐ.... Ἐπεῖξε πως τὸ βρίσκεις τίμιο;... Δαυιδ; Ἐ Ἐ... Ἀλλοιώς, μικρουλὴ μου.

Ἠρέμεψε μιὰ στιγμὴ μιὰν ἀπάντησι, μιὰν ἀποδοχὴ μὲ βρεμισιά, ὁ Γκόλντερ ὅμως ἀνάπτερε δόκοιλα καὶ παρμένε σωστὴ-σωστὴ. Ὁ Μάρκος ψιθύριστε :

— Ἄκου δῶ, δὲν ὑπάρχει μόνο ἡ Τσιμπιντμεγιὰν στὸν κόσμο.

— Ἀγγλιὲ τὸ ἀλκιντὸ μπρατσο τοῦ Γκόλντερ σὰ νὰ ἤθελε νὰ τὸν ξυπνήσῃ.

— Ὑπάρχουν ἄλλες Ἑταιρίες πιὸ νέες καὶ μὲ... χρόνο πρὸς τὸ κερδοσκοπικό, εἶπε ζητώντας τὶς λέξεις, ποὺ δὲν ὑπάρχανε τὴ συμφωνία τῶν πετρελαίων στὰ 1922 καὶ ποὺ γράφανε στὰ κεφάλια λοιπὸν τὴ κατοίκοτα τοὺς κοπλοὺς δικαιώσυχος. ἐσένα φυσικὰ λόγια θὰ σὲ κάνουν ἀφεντικό.

— Ἡ «Ἀμερυρ Ὀὺλ» ; εἶπε ὁ Γκόλντερ.

Ὁ Μάρκος βρυχήθηκε :

— Ἐ! Δαυιδ, ἄκου, φιλαρμονία μὲ λυπωμένα, ἀλλ' οἱ Ρώσοι θὰ σὲ κογχάρουν μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Τζόρα, ἀφοῦ ἀρνεῖσαι καὶ σὺ νεργιανίες, μπορεῖς νὰ κρατήσῃς τὴν ἐπιφάνεια τῶν ἀφεντικῶν. Πρόσοψι, μπορεῖς νὰ κοιμηθῆς ἥσυχος τὸ ἀπόγεμα.

— Οἱ Ρώσοι θὰ σὲ ὑπογράψουν γιὰ τὴν «Ἀμερυρ Ὀὺλ».

Ὑπεγράφαν, φυσικὰ ὁ Μάρκος.

Ὁ Γκόλντερ κίνησε τὸ χέρι του.

— Ναί. Ἔξω. Μὰ προσωρινὴ συμφωνία. Θὰ ἔκρεπε νὰ ἐπικυρωθῆ ἀπὸ τὴ Μόσχα πάνω. Θὰ ἔρθουν πάνω. Ἀλλὰ ἔπειδὴ πραγματικὰ τίποτα δὲν ἔχει ἀκόμα γραφῆ, ἀφοῦ δὲν ἤρθες ἐκεῖ γιὰ νὰ ὑπῆς ἀν θὰ τὰ κατοικήσῃς μαζί μου.

Βλέχοντας συνεχῶς γρήγορα: — Ἐσὺ σοῦ ἔτυχε, ἐπὶ τῶν Τσιμπιντμεγιὰν, νὰ ἀκούσῃς τὴν «Ἀμερυρ Ὀὺλ» ἀρκαῖες κρεῖ-ποὺ τὴν τρίτη φορὰ. Πρὸ τόσο ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια. Τὴ φορὰ αὐτὴ, πιστεύω, πὼς θὰ προτιμοῦσε νὰ τὴν ἀνάβῃ πάρα νὰ ἐκκινήσῃ ἐδῶ, ἀφοῦ ἐκεῖ ἔχει γίνει ἀκόμα ἕνα ἀνεγκλεσιὲ ἀπὸ τὴ Σοβιέτ. Τὴλεφωνήσε τὸ ἄλλο πρωΐ τὸ ἀπασπεστέρ κατὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, ἀπὸ τὴν ἀνεγκλεσιὲ ἐκεῖ ἀπὸ τὴ Σοβιέτ. Τὴλεφωνήσε τὸ ἄλλο πρωΐ τὸ ἀπασπεστέρ κατὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, ἀπὸ τὴν ἀνεγκλεσιὲ ἐκεῖ ἀπὸ τὴ Σοβιέτ. Ἀλλὰ ἐγὼ ἀκόμα δὲν ἔχω ἀποφασίσῃ τὸ ἀν θὰ κατοικήσῃ μαζί μου.

Οἱ ὑπουφίοι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Τὸν παρελθόντα Μαΐου ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀφίερωσε ἕνα τεύχος τῶν πρακτικῶν καὶ τεχνῶν τῆς ἀφιερωμένο στὸν ἀποδοθεὶς ἀπὸ τὴν τελευταία συνεδρίασι τῆς Ἀκαδημίας Γρατζιάνο, τὸν Ἀκριτοῦ ἔθα οἱ βουλόμενοι νὰ ἀναγνωσθοῦν δυνατὰ τὰ λάβωμ ἀνάκτα καθ' ἑκάστην.

Ἐφημερίτ. Ὁ Ἀθανάσιος Κοντίν.

Οἱ Πληροφορίαι Συνδικατιστῶν Κομμοτηνῆς Κωνστ. Γ. Κοντζ. Ἐκ τῶν Ἀ. Γιανιάκος Νικ. Π. Πανταζῆς.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Α Πειραιέως.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Αἱ Α.Α.Ε.Ε. οἱ Σκύλοι

Ἐξαπολαύσω μεγαλοπρεπῶς μέσα εἰς τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα, ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀκόμα ἀφοῦ ἀλαρα πολυτελῶν θερμιστῶ, ἐπιφορῶσα καὶ ὑποδήματα, ἰατρούς καὶ κλινικὲς τροφὲς εἰδικὲς καὶ φάρμακα, γιάδια καὶ φροντίδες, ἀκόμα καὶ ὁ Σκύλος πεθαίνουν !

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶμαι ἀγάπο τῶν ζώων, ἀλλὰ ἡ φύσι μου εἶν' μ' ἀγανακτεῖ, διότι εἶν' ἀκόμη τοῦ δὲν τροφοτείλε μυστικὸ τῶν φτωχῶν ἀλητόκοσμος σκύλους, οὐ-κέ τοῦ τὸ πανανάτινους μυστικοὺς ἀλλὰ καὶ ἄλα τὰ ζώντα κυλιόμενα ἀπὸ θεοὺς καὶ τὴ ζῶντας ζῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ἀνθρώπου ἐκείνους γάτους μὲ τὸ μαῦρο ἡμίμυο ἀνάμεσα τὶς ἀλλὰ ἀπὸ ἀφεντικὰ καὶ ζεμετσάτα, τοὺς κατασκευάζει καὶ ὁρκωσιπόμους τοὺς ἀλέκι κανεὶς φτωχοστάρια καὶ περιφένου τὸ θάνατο, σὰ πανδοβάρος κοιτάζει τὸ ἀπόκαρπο σὰ τρόπαιον λανκίνο τεζόφρουλο. Ἐκεῖνοι μεταξὺ μεταξὺ τὸ ἀφεντικὸ μόνον, δὲν εἶν' τόσο προκλητικὴ, ἀφοῦ ἐκεῖ ἔρρεκες πλήρωσαν τοὺς φόρους τὴν ἀλλὰν μὲ τὴν δωρεὰν τῆς φιλετεῖας τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀφεντικοῦ τὴν ἀνεμοῦν τὴ ἀνάγκη τὴν ἀνεμοῦν τὴ ἀνάγκη τὴν ἀνεμοῦν τὴ ἀνάγκη

ΠΡΩΙΑ ΩΡΑ 5Η

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΙ ΕΠΑΡΚΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΠΡΟΣ ΑΡΣΙΝ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ

ΔΙΑΦΩΝΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Χθὲς τὴν 4ην μ. μ. ἐπανῆλθεν ἐκ Κρήτης ὁ κ. Βενιζέλος. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Παπαναστασίου, ὅστις τοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν συνομιλίαν τὴν ὁποίαν εἶχε πρὸ τριημέρου μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε καὶ ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἀκριβοῦς κειμένου τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργός, προτιθέμενος νὰ προβῇ εἰς ἀπαντητικὰς ἐπ' αὐτοῦ δηλώσεις διὰ τοῦ Τύπου. Εἰς τὰς δηλώσεις αὐτάς, διὰ τὰς ὁποίας θὰ διευκρινίζεται ἡ στάσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φαίνεται πιθανώτερον ὅτι θὰ προβῇ ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν ἐκ Κάτου ἐπιστροφήν, τὴν Δευτέραν, τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τὴν συγκρότησιν συσκέψεως τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς παρεχομένας ἐκ μέρους ὡρισμένων κύκλων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν παρέχει ἔδαφος συνεννοήσεως διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν Βουλήν. Αἱ ἀπόψεις ἐν τούτοις αὐταὶ δὲν φαίνονται ἐπικρατοῦσαι καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὁποίων φρονοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ πάντως τρόπος ἐπανόδου αὐτῆς εἰς τὴν Βουλήν.

Τὴν 3ην μ. μ. σήμερον ἀναμένεται ἐνταῦθα ἐπιστρέφων ἐξ Εὐρώπης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Συντηρητικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Μιχαλακόπουλος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΠΑΟΥΕΡ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Δροσόπουλος ἐδήλωσε πρὸς συντάκτην τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ ὅτι χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διεξήχθησαν συνομιλίαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἠλεκτρικῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες καὶ θὰ συνεχισθοῦν.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἐπανέλαβεν ὅτι πρόκειται περὶ προκαταρκτικῶν συνομιλιῶν, ἐπὶ τῇ προφέι λεπτομερῶν διαπραγματεύσεων καὶ ὅτι εἶνε ἀπίθανον αὗται νὰ ἀποληξοῦν εἰς ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα πρὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ Βασιλικὸν Κολλέγιον (Κίγξ Κόλετζ) ἐτέλεσε σήμερον μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἱδρύθη ἕδρα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, βυζαντινῆς καὶ νεοελληνικῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας εἰς τὸ Κολλέγιον.

Ὁ κ. Κακλαμάνος προήδρευσε τῆς ἑορτῆς, ἔπλεξε δὲ τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἔργου τοῦ Κοραῆ. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἐπίσης ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Κ. Τσαλδάρης, πολλοὶ παρεπιδημοῦντες διακεκριμένοι Ἕλληνες, τὰ μέλη τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου, ὡς καὶ μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἕδρας τοῦ Κοραῆ κ. Μαρσὰλ ἔκαμε διάλεξιν περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κοραῆ. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κολλεγίου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὡραίας τελετῆς ὡργάνωσε δεξίωσιν.

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΘΕΝΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καταρτίζεται νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἀστικῶν οἰκοπέδων, τὰ ὁποῖα ἀπηλλοτριώθησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀστῶν προσφύγων.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἐκδοθῇ δάνειον εἰς 8 σειρὰς ἐξ 100 ἑκατομμυρίων ἑκάστης. Σὺν τῇ προόδῳ δὲ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀπαλλοτριωθέντων οἰκοπέδων θὰ ἐκδίδωνται καὶ ἀνάλογοι σειραὶ τῶν δανείων. Δὲν ἔχει εἰσέτι ἀποφασισθῇ ἐὰν θὰ πληρωθοῦν δι' ὁμολογιῶν ἢ δραχμῶν οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ ὁποῖοι συνεβιβάσθησαν ὁπωσδήποτε μὲ τὸ Δημόσιον.

Ἡ εἰς σειρὰς ἔκδοσις τοῦ δανείου γίνεται ἵνα μὴ ριφθῇ εἰς τὴν χρηματιστηριακὴν ἀγορὰν πληθὼρα ὁμολογιῶν καὶ ἐπαναληφθῇ τὸ σφάλμα τῆς ἀθρόας ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων.

ΑΘΛΟΙ ΕΠΙΛΟΧΙΟΥ ΕΝ ΔΡΑΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Δράμας ὅτι σήμερον τὴν πρωΐαν ἔκτροποι σκηναὶ ἐγένοντο εἰς τὸν ἐκεῖ κρατικὸν συνοικισμὸν παρὰ τοὺς στρατῶνας ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας: Ὁ ἐπιλοχίας Ἀντώνιος Πολυβάκης εἰσῆλθεν, ἀγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρόσφυγος Παπαδοπούλου, ὁπόθεν ὀλίγον κατόπιν ἠκούσθησαν γοεραὶ κραυγαί. Τοῦτο ἀνεστάτωσε τοὺς κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ πολλοὶ δὲ τούτων σπεύσαντες ἐπὶ τόπου συνέλαβον τὸν ἐπιλοχίαν καὶ παρέδωκαν αὐτὸν εἰς τὰ ὄργανα τοῦ τμήματος ἀσφαλείας. Καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως μετεφέρετο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας διὰ τῆς ὁδοῦ Ραδίκα, ὅπου οἱ στρατῶνες, διέταξε τὸν σκοπὸν νὰ καλέσῃ συναγερμόν. Ὁ σκοπὸς μὴ ἀντιληφθεὶς περὶ τίνος ἐπρόκειτο ἐξετέλεσε τὴν διαταγήν, ἀμέσως δὲ περὶ τοὺς 50 ὁπλῖται μὲ τὰ ὅπλα των περιεκύκλωσαν τὸν ἐπιλοχίαν καὶ τὴν συνοδείαν του καὶ τὸν ἀπηλευθέρωσαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν χωροφυλάκων. Ὁ ἐπιλοχίας κατόπιν μετέβη πάλιν εἰς τὸν συνοικισμὸν ὅπου ἐκακοποίησε διαφόρους πολίτας. Τὸ φρουραρχεῖον διέταξε τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ζωηρὰ ἀπογοήτευσις ἐπεφυλάσσετο σήμερον εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατὰς τῆς δίκης τῶν ἐμπρηστῶν τοῦ Ραϊχσταγ ὅταν ὁ πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος ἀναφερόμενος διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Μπρεσλάου Χαίνες ἐτηλεγράφησεν ἐξ Ἰταλίας, ὅπου εὑρίσκεται, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνός.

Ὁ πρόεδρος ἀνέγνωσεν εἶτα ἀποσπάσματα τῆς Φαιᾶς Βίβλου δι' ὧν διατυποῦται ἐναντίον τοῦ Χαίνες, τοῦ κόμητος Χέλτορφ, διοικητοῦ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πότσδαμ καὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Σούλτς ἡ κατηγορία ὅτι ὡδήγησαν ἄνδρας τῶν τμημάτων ἐφόδου φέροντας εὐφλέκτους ὕλας διὰ τῆς ὑπογείου στοᾶς εἰς τὸ Ραϊχσταγ, ὅτι οἱ ἰδιοι ἄνδρες ἔθεσαν πῦρ εἰς τὸ κτίριον καὶ ἐξῆλθον τὴν ἑπομένην.

Τρεῖς μάρτυρες ὑπάλληλοι ξενοδοχείου τῆς πόλεως Γκλάϊζιτς κατέθεσαν ὅτι ὁ Χαίνες τὴν ἑσπέραν τοῦ ἐμπρησμοῦ εὑρίσκετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΕΡΒΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Πρακτ. Τρανζόσεαν).—Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι, καθ' ἃ ἀνακοινοῦται ἐπισήμως, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου κατεστράφη ἡ οἰκία τοῦ χωρικοῦ Μαρὸκ Κρομπότ, κειμένη εἰς τὸ χωρίον Γκόλτσε Λεντάντσε, παρὰ τὸ Βαρασδίν, συνεπείᾳ ἐκρήξεως καταχθονίου μηχανήματος. Ὁ Κρομπὸτ καὶ ἡ σύζυγός του ἐφονεύθησαν ἐνῷ ἄλλα τινὰ ἄτομα ἐτραυματίσθησαν.

Ἡ γενομένη ἀνάκρισις ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι ὁ Κρομπὸτ εἶχεν ἐπανέλθει πρὸ ἔτους ἐκ τῆς Ἀργεντινῆς παρέμεινε δὲ ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα μεταξὺ τῶν Οὐγγρων τρομοκρατῶν τῶν ὁποίων ἐξέμαθε τὰς ἀναρχικὰς μεθόδους.

Οἱ τραυματισθέντες ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ Κρομπὸτ εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἐδολοφόνησε τὸν Γιουγκοσλαβὸν πρώην ὑπουργὸν Νεϋντόρφερ τὴν 24ην παρελθόντος Αὐγούστου καὶ ὅτι τρεῖς φορὰς ἐτοποθέτησεν ἐκρηκτικὰς ὕλας ἐπὶ τῶν σιδηροτροχιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτροχιάσεως ἁμαξοστοιχιῶν. Τὴν νύκτα τῆς 6ης πρὸς τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ἐσημειώθη ἔκρηξις τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοποθετηθεισῶν εἰς τὶ σημεῖον ἐκρηκτικῶν ὑλῶν χωρὶς ὅμως, εὐτυχῶς, νὰ σημειωθοῦν δυστυχήματα ἢ ζημίαι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟΥ ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΔΕΚΤΟΣ ΜΕΤ' ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΟΥ

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΠΛΗΡΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ

Χθὲς τὴν 10 ½ π. μ. ἀφίκετο, ἐπιβαίνων ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς κ. Τιτουλέσκου καὶ τῆς συνοδείας του. Τὸν κ. Τιτουλέσκου συνώδευον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μεθορίου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Φίλων ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Μαξίμου.

Εἰς τὸν σταθμόν, διακοσμημένον διὰ ρουμανικῶν καὶ ἑλληνικῶν σημαιῶν, ἦτο συγκεντρωμένον πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐπευφήμησεν ἐνθουσιωδῶς τὸν κ. Τιτουλέσκου καὶ ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Ρουμανίας.

Τὸν Ρουμᾶνον ὑπουργὸν ὑπεδέχθησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάξιμος, οἱ διευθυνταὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κόλλας, οἱ πρεσβευταὶ τῶν κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ἐνὶς βέης, τὸ προσωπικὸν τῆς Ρουμανικῆς πρεσβείας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἀντήλλαξε θερμοτάτας χειραψίας μετὰ τοῦ κ. Μαξίμου, ἐχαιρέτησε δὲ πάντας τοὺς ἐπισήμους. Ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης εὐχόμενος εἰς τὸν Ρουμᾶνον ὑπουργὸν τὸ «ὡς εὖ παρέστη» εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, προσέφερεν ὡραίαν ἀνθοδέσμην.

Ἐπίσης ἀνθοδέσμην προσέφερεν εἰς τὴν κ. Τιτουλέσκου ἡ κ. Πεσμαζόγλου, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ μέρους τῆς κωλυομένης λόγῳ πένθους κ. Μαξίμου.

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἐξέφρασε πρὸς τοὺς χαιρετήσαντας αὐτὸν κατὰ τὴν ἄφιξίν του, τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὸ ταξίδιόν του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐγένοντο εἰς ὅλας τὰς πόλεις, δι' ὧν διῆλθεν ἡ ἁμαξοστοιχία.

Πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, εὐχηθέντας εἰς αὐτὸν τὸ ὡς εὖ παρέστῃ, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του, ἀνακοινώσας, ὅτι θὰ τοὺς δεχθῇ εὐχαρίστως αὔριον Κυριακήν.

Κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ σταθμοῦ, τὸ πλῆθος ἐπευφήμησε τὸν κ. Τιτουλέσκου ὁ ὁποῖος συγκεκινημένος ἐζητωκραύγασεν ἐλληνιστὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τιτουλέσκου, μετὰ τῆς συνοδείας των, κατέλυσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μ. Βρεταννίας», ὅπου εἶχον κρατηθῆ διαμερίσματα.

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ὁ κ. Τιτουλέσκου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Ρασκάνο, ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ὑπουργὸν κ. Μάξιμον διὰ νὰ τοὺς χαιρετήσῃ. Παρέμεινε δὲ συνομιλῶν μετ' αὐτῶν περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἡ συνομιλία διεξήχθη ὑπὸ πνεῦμα ἐξαιρετικῆς ἐγκαρδιότητος, δι-επιστώθη δὲ κατ' αὐτὴν ἡ ἐγκαρδιότης τῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας.

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς κ. κ. Τσαλδάρην καὶ Μάξιμον ἣν ὑπογραφὴν τοῦ νέου ρουμανοτουρκικοῦ συμφώνου κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Ἄγκυραν ἐπίσκεψίν του, τονίσας ὅτι τοῦτο ἀποβλέπει, ὅπως καὶ τὸ προσφάτως ὑπογραφὲν νέον ἑλληνοτουρκικόν, εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἐν συνεχείᾳ συνεζητήθησαν ὅλα τὰ ζητήματα γενικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἰδιαιτέρως τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν τὰ Βαλκανικὰ κράτη πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Χερσόνησον.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Τὴν 2αν μ. μ. ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τιτουλέσκου παρεκάθησαν εἰς φιλικὸν πρόγευμα τὸ ὁποῖον παρετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἡ κ. Τσαλδάρη, ἡ κ. Πεσμαζόγλου ἐκ μέρους τῆς κ. Μαξίμου καὶ οἱ πρεσβευταὶ κ. κ. Ρασκάνο καὶ Κόλλας.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Ρουμᾶνος ὑπουργὸς καὶ ἡ κ. Τιτουλέσκου ἀνῆλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς ἀρχαιότητας. Ἀκολούθως ἐπεσκέφθησαν τὴν κυρίαν Μαξίμου, εἰς τὴν ὁποίαν, λόγῳ τοῦ πένθους της, δὲν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ χαιρετήσῃ τὸν Ρουμᾶνον ὑπουργὸν καὶ τὴν κυρίαν του. Ἐπηκολούθησε βραχεῖα συνομιλία τοῦ κ. Μαξίμου μετὰ τοῦ κ. Τιτουλέσκου ἐπὶ τῶν θεμάτων ἅτινα συνεζητήθησαν κατὰ τὴν πρωϊνὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνάντησίν των. Διεπιστώθη καὶ κατὰ τὴν συνομιλίαν αὐτὴν πλήρης ταυτότης ἀντιλήψεων τῶν κυβερνήσεων Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας. Αἱ συνομιλίαι θὰ συνεχισθοῦν καὶ σήμερον, αὔριον δὲ θὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσημον ἀνακοινωθέν. Πάντως δὲν προέκυψεν ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας συνομιλίας, οὔτε καὶ φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ προκύψῃ ἀνάγκη συμπληρώσεως τοῦ ὑφισταμένου συμφώνου φιλίας καὶ διαιτησίας μεταξὺ των δύο χωρῶν. Συνομολόγησις νέου συμφώνου δὲν ἀποκλείεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἀργότερον.

ΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΙΣΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟΥ

Τὴν 9ην νυκτερινὴν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κ. Τσαλδάρη παρέθεσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μ. Βρεταννίας» γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουμάνου ὑπουργοῦ καὶ τῆς κ. Τιτουλέσκου. Παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ ἐπίσης οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν κ.κ. Κονδύλης καὶ Μάξιμος, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας καὶ ἡ κ. Ρασκάνο, ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Ταρσούλης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Παπᾶς, ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς κ. Κόλλας, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρόξενος τῆς Ρουμανίας κ. Κρέτσου, οἱ κ.κ. Ρωσσέτης, Βικέλλας καὶ Πιπινέλης τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὁ οἰκονομικὸς σύμβουλος τῆς Ρουμανικῆς πρεσβείας κ. Μανέσκο καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος κ. Ποπέσκο.

Η ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἤγειρε τὴν κάτωθι πρόποσιν:

Κύριε ὑπουργέ,

Εἶμαι βέβαιος ὅτι διερμηνεύω τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εὐχόμενος Ὑμῖν μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὸ ὡς εὖ παρέστητε. Ἡ χώρα ἣν ἀντιπροσωπεύετε συνδέεται μετὰ τῆς ἡμετέρας διὰ τόσων δεσμῶν δεδοκιμασμένης καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας, ὥστε μᾶς εἶνε ἰδιαιτέρως εὐχαριστον νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς εὐκαιρίας τῆς παρουσίας σας μεταξὺ ἡμῶν, διὰ νὰ σᾶς ἐκδηλώσωμεν ὅλην τὴν συμπάθειαν ἡμῶν. Ἡ ἱστορία συχνάκις ἤνωσε τοὺς λαοὺς ἡμῶν καὶ ἐν τῇ κοινότητι τῆς ὑποστάσεως καὶ τῶν δοκιμασιῶν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀρυσθῶσιν ὁ εἷς παρὰ τοῦ ἄλλου τὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς, τόσον καλῶς, ὥστε νὰ διατηρῶμεν εἰσέτι τὰ ἴχνη τῆς ἀμοιβαίας διεισδύσεως. Ποία καλυτέρα ἀνάμνησις τοῦ κοινοῦ τούτου παρελθόντος, ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν ἀνθουσῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν τῆς Ρουμανίας, ὧν ἡ πλουσία δραστηριότης συντελεῖται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρουμανικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ παρουσία παντὸς ἀπεσταλμένου τῆς χώρας ὑμῶν θὰ ἐτύγχανεν ἀσφαλῶς τῆς θερμοτέρας ὑποδοχῆς ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἐπίσκεψις ὑμῶν, κύριε Ὑπουργέ, προὐκάλεσε, ὅπως διεπιστώσατε, ἰδιαιτέραν συμπάθειαν καὶ προσοχήν. Δὲν εἶνε μόνον ὁ διακεκριμένος Εὐρωπαῖος πολιτικός, ὁ ἀριστοτέχνης ἑνὸς τεραστίου ἔργου τάξεως καὶ εἰρηνεύσεως, οὗτινος ἡ γόνιμος δρᾶσις ἰδιαιτέρως διεκρίθη εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, τὸν ὁποῖον χαιρετίζομεν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος. Χαιρετίζομεν πρὸ παντὸς ἐν τῷ προσώπῳ Ὑμῶν, τὸν φορέα τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, ὅστις ἐν στιγμῇ ἰδιαιτέρως σοβαρᾷ ἀνέλαβεν εὐρεῖαν δρᾶσιν εἰρηνεύσεως ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ καὶ χωρὶς νὰ ἐπεισθῇ προσπαθειῶν ἀφωσιώθη εἰς τὸ εὐγενὲς ἔργον τοῦ κατευνασμοῦ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς Εὐρώπης.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ παρουσία σας μεταξὺ ἡμῶν, κύριε Ὑπουργὲ, δὲν θ' ἀποτελέσῃ μόνον μίαν συμβολικὴν χειρονομίαν μεταξὺ δύο φίλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐννοοῦσι ἐνώπιον κοινῶν συμφερόντων ν' ἀκολουθήσωσι ταὐτόσημον πολιτικήν· θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐξετάσωμεν πάσας τὰς ὄψεις τῆς καταστάσεως καὶ ν' ἀναζητήσωμεν τὰ κατάλληλα μέσα διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν μας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Πρὸ τινος ἐπετελέσαμεν μετὰ τῆς γείτονος ἡμῶν καὶ φίλης Τουρκίας ἀξιοσημείωτον ἔργον παγιώσεως. Συγχρόνως εἰργάσθημεν πρὸς εὕρυνσιν τῶν δεσμῶν φιλίας μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν. Καὶ ὑμεῖς, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς σας πλευρᾶς, ἀνεπτύξατε ἐπὶ εὐρυτέρου πεδίου μεγίστην εἰρηνευτικὴν δραστηριότητα. Αἱ προσπάθειαι καὶ τὰ συμφέροντα ἡμῶν δὲν εἶνε δυνατὸν ποτὲ νὰ εὑρεθῶσιν ἐν συγκρούσει. Συντονίζοντες ταῦτα συσφίγγομεν ἔτι μᾶλλον τὸ δίκτυον ἀσφαλείας καὶ γαλήνης, τὸ ὁποῖον κατασκευάζομεν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Εὐρώπης. Πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν ἐν τῇ χώρᾳ μας θὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν πλέον χρησίμων διὰ τοὺς κοινοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκομεν, ἐγείρω τὸ κύπελλόν μου εἰς ὑγείαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ μεγάλου Ρουμανικοῦ Ἔθνους. Πίνω εἰς ὑγείαν τῆς κ. Τιτουλέσκου, ἤτις εὐηρεστήθη νὰ λαμπρύνῃ διὰ τῆς παρουσίας της τὴν γοητείαν τῆς ἑσπέρας ταύτης, ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟΥ

Ὁ κ. Τιτουλέσκου ἀπαντῶν εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἂν οἱ θερμοὶ λόγοι καὶ αἱ εὐχαὶ τοὺς ὁποίους μοὶ ἀπηυθύνατε διερμηνεύουν τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, ἣν αἰσθάνομαι συμμερίζεται ὁλόκληρον τὸ ρουμανικὸν ἔθνος.

Διατί ἡ φιλία, ἥτις συνδέει τὰς δύο χώρας μας παραμένει ἀκατάλυτος; Διότι ἡ Ἑλληνορουμανικὴ φιλία καὶ παλαιοτάτη εἶνε καὶ ἀσάλευτος. Χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν διὰ τῆς συναναμίξεως τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῶν δύο χωρῶν ἡ σαφήνεια καὶ ὁ ὡραῖος ρυθμὸς τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως ἐπέχυσαν εἰς τὴν ζωήν μας νέον φῶς. Ἡ φιλία αὕτη ἐσυνεχίσθη μὲ τὴν κοινότητα ἑνὸς ἱστορικοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζουν ἡ αὐτὴ ἐπιθυμία διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ αὐτὰ δεινοπαθήματα πρὸς ἀπόκτησίν της. Ἀνεπτύχθη τὴν ἡμέραν καθ' ἣν